

INTERN

UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHÅLLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utges av Riksorganisationen UFO-Sverige.
Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson,
Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.
Redaktionens telefon: 0224/ 1 7 7 7 1
Tryckning och distribution: Leif Andersson,
Ryd, 380 60 FÄRJESTADEN. Tel. 0485-373 33
Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor
för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-
konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

I förra numret av Intern UFO-Sverige information, förekom en recension av Jacques Vallées nya bok: *Messengers of deception*, gjord av Håkan Blomqvist i AFU (Arkivet för UFO-forskning). Där tar J. Vallée (i fortsättningen J.V.) upp bl.a. UFO-föreningarnas byråkrati och inre personintriger. Jag undrar i mitt stilla sinne vad J.V. skulle vara utan de små lokala UFO-grupperna som han så storstilat rackar ned på. Det är ju vi på det här "låga" planet som samlar in alla uppgifter åt sådana som J.V. Han säger vidare att vi ej får något vettigt gjort, utan "tar reda på hur många gula objekt som observeras under en tid eller att skälla på myndigheterna", har inte J.V. ihop med Saunders det största databaserade systemet för UFO-rapportering? Vad har man detta dataarkiv till, om inte för att statistiskt kunna se hur många gula objekt som ^{observeras} under en viss tid. Har J.V. kommit så långt i sina strävanden att han redan har tillgång till vad han vill ha? Behöver han inte bearbeta myndigheterna?

En annan sak som står i boken är att myndigheterna i USA är oroliga över den ökande mängden stympade och dödade djur. Vallée menar att detta kan vara "nästa steg" i UFO-utvecklingen. En styrke-demonstration med budskapet "se hur hjälplösa ni är". Kan man verkligen tro att några som är längre utvecklade än vi tar och dödar djur som bevis på hur hög teknologi de har.

Håkan

MOTIONER

Motion till riksstämman 1980

Tillsättande av AU för framtagna regler för funktionen UFO-Sverige informationsledare.

I UFO-Sv. handlingsprogram (sid. 19) står: "Det ligger vare sig i UFO-Sv. möjlighet eller intresse att i detalj reglera den typ av information som enskilda personer och grupper för ut".

Information och marknadsföring bör rimligen ske efter enhetliga normer, i synnerhet då den sanktioneras av UFO-Sveriges ledning.

Eftersom flera medlemmar ägnar en stor del av sin fritid (och kanske i framtiden som heltidsyrke) åt att informera om UFO och UFO-Sv. verksamhet, får undertecknad härmed motionera om att riksstämman tillsätter ett arbetsutskott med uppgift att:

- 1) Ta fram skriftliga regler för hur UFO-Sv. s.k. informationsledare skall agera vid kontakter med allmänhet och massmedia.
- 2) Ta fram minitaxor som skall tillämpas av informationsledarna.
- 3) Utreda de juridiska frågor som sammanhänger med sådan verksamhet - t.ex. är informationsledaren egen företagare, och något samröre som kan få UFO-Sv. att betraktas som arbetsgivare får inte förekomma.
- 4) Utreda informationsledarens möjligheter till att använda sponsorer för att ekonomiskt backa upp verksamheten, utan att detta får negativa återverkningar på Riksorg. UFO-Sverige.
- 5) Utredningen skall slutföras innan informationsledare utses.

Enköping 1980-02-11

Aaro Laine

MOTION FRÅN UFO-CENTER KARLSKOGA
TILL RIKSSTÄMMAN 1980.

Vi inom UFO-CENTER KARLSKOGA, är av den åsikten och högeligen oförstående inför det faktum, att Carl-Axel Jonzons uppdrag inom Riksorganisationen UFO-Sverige, bestående i handhavandet av organisationens tidning UFO-Information, för honom medför ett stort antal röstmandat för samtliga prenumeranter på nämnda tidning vid organisationens riksstämmor.

Hur många av UFO-Sveriges medlemmar vet för övrigt om, att det existerar en förening inom organisationen, som heter UFO-INFORMATION. Hur många är medvetna om det faktum, att vi som prenumeranter numera är medlemsanslutna i två föreningar: Föreningen UFO-INFORMATION samt RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGE. Och hur många är medvetna om att de i tvistefrågor, i och med detta förfarande, i princip indirekt (genom röstombud) kan lägga "sin röst" både för och emot på samma gång!?!

Synnerligen reglementsvidrigt, skulle man kunna säga. Detta innebär ju, som var och en torde förstå, ett rent odemokratiskt förfarande, i och med att Carl-Axel Jonzon som ensam person med dessa röstmandat kan rösta ned nästan samtliga föreningsombud. Han behöver bara värva några få ombud för sin linje.

Praxis, exempelvis inom den fackliga rörelsen, är ju annars, att varje klubb (förening) inom huvudorganisationen vid respektive riksstämmor/kongresser har rösträttsmandat i förhållande till sitt medlemsantal. Detta är ju grunden för hela vårt demokratiska tänkande, t.ex det proportionella valsystemet.

Motionen utmynnar således i, att UFO-CENTER KARLSKOGA uppmannar riksstämman att omedelbart upphäva dessa Carl-Axel Jonzons mandat.

UFO-CENTER KARLSKOGA

Owe E. Lewitzki
Ordförande

Carl-Axel Jonzon
Viceordförande

Med hänvisning till § 2. och UFO-Sveriges målsättning föreslår vi följande: Personer som frivilligt vill ställa upp och informera om UFO-Sverige på heltid, och utan ersättning från Riksorganisationen UFO-Sverige bör uppmuntras till detta. Information till allmänheten bör dock ske under ordnade former och särskilda direktiv, varför sådana snarast bör utarbetas. Vi vill samtidigt fästa styrelsens uppmärksamhet på det faktum att vi redan har en intresserad person för nämnda ändamål nämligen Nils Nilsson.

FÖRENINGEN UFO-INFORMATION

Carl-Axel Jonzon
ordf.

Motion 1980.

Eftersom Riksorganisationen UFO-Sverige är moderorganisation, och dess målsättning är att samla alla intresserade under ett tak, ser vi som ett krav att föreningen har en fast Postadress. Denna skall användas i samtliga evanemang och / eller PR-uppdrag. Vi tänker i första hand på Press, Radio och TV, men det bör också gälla lokala grupper inom organisationen som för någon form av utåtriktad verksamhet t.ex. filmföreläsningar med Dia-filmer eller annat.

Då vi inom organisationen har ett emblem, som skall symbolisera organisationen föreslår vi att detta emblem användes i stället för lokalgruppens egna emblem. Ett flertal olika symboler och adresser skapar hos massmedia, och sist men inte minst allmänheten en helt förvillande bild. Önskar den lokala gruppen som t.ex tillverkat en film ha med sitt namn och liknande, vilket är både rimligt och brukligt bör man förfara på sedvanligt sätt exempelvis: Bildsammanställning. N.N. - Ljud. N.N. etc.

När det gäller den fasta Postadressen så är det inte lämpligt att t.ex Centralgruppen har densamma eftersom den ibland byts ut mot annan. Så vitt vi kan förstå är den bästa lösningen att Box, 16, Skänninge användes dels är det tidskriftens adress och dels har den funnits under lång tid och alltså redan väl inarbetad.

Vid lokala evanemang som uppmärksammas av press och dylikt skall den lokala adressen framhållas men den för Riksorganisationen fasta adressen nämnas.

Vid riksomfattande aktioner skall den för organisationen fasta adressen prioriteras men även den lokala kan ev. nämnas i andra hand.

FÖRENINGEN UFO-INFORMATION

Carl-Axel Jonzon
ordf.

Gävleborgs UFO-förening

Motion nr. 6

Hemställan till riksstämman att tillsätta en informationsledare.

Motion nr. 7

Hemställan till riksstämman att tillsätta en, eventuellt två personer för disposition av material från C-gruppen till UFO-Information.

Eskil Nyström
Ordförande

Lennart Strid
Sekreterare

ang INRÄTTANDE AV UFO-SVERIGES FORSKNINGSARKIV

UFO-Sverige har nu verkat under ett stort antal år och utfört ett mycket viktigt pionjärarbete för den seriösa UFOLOGIN i Sverige. Organisationens arbete kan sägas ha varit inriktat på att påvisa för den svenska allmänheten ood de svenska myndigheterna att något märkligt finns och att det förtjänar ett seriöst studium. Dessutom har man byggt upp ett brett nät av lokalgrupper och personer som grundligt bekantat sig med UFO-fenomenet inte minst genom medlems-tidningen och fältforskarutbildnings-kurserna.

Resultatet av detta arbete har blivit att de allra flesta UFO-fall som äger rum i Sverige på ett eller annat sätt fångas upp inom UFO-Sverige och att dessa fall dokumenteras i rapporter och ev. bandinspelningar och fotografier.

Dessa rapporter bedöms och klassificeras sedan centralt varefter de arkiveras.

Varje enskild rapport ingår i den grundstatistik som UFO-Sverige regelbundet har publicerat över UFO-fenomenet i Sverige varje år. Särskilt intressanta fall leder till en artikel i medlemstidningen. Exceptionella fall leder till uppföljningsundersökningar som i sin tur leder till kompletterande rapporter.

Det har med åren samlats en avsevärd mängd rapporter i UFO-Sveriges arkiv. Dessa utgör ett utomordentligt intressant forskningsmaterial just på grund av att det är så många rapporter samt att de sträcker sig över ett stort antal år. Bakom UFO-Sveriges rapportarkiv ligger också en kolossal frivillig arbetsinsats som det gäller att förvalta. Sammanlagt torde det ligga många många tusen frivilliga arbetstimmar från hundratals medlemmar för att nu inte tala om den arbetsinsats från de ledande personerna som ligger nedlagt i konkret form i detta arkiv.

UFOLOGIN över hela världen håller nu på att gå in i sin andra utvecklingsfas. Från att huvudsakligen ha arbetat med utgångspunkt från tesen att något märkligt finns försöker de flesta UFO-organisationer gå vidare och på olika vägar försöka undersöka vad är det? Denna andra fas inom UFOLOGIN skiljer sig kraftigt från från den första fasen (där man också ställde frågan "VAD ÄR DET?") Under den första fasen utgick man huvudsakligen från enstaka UFO-fall - några få fall, som verkade falla inom ramen för någon enskild förklaringshypotes. Dessa förklaringar - eller snarare försök till förklaringar kan närmast betraktas som spekulationer kring ytliga fakta från ett utvalt material av UFO-fall.

(Ett klart undantag utgör Aimé Michels undersökningar kring det s.k. "Straight-Line-Mystery") I den nu ingångna 2:a utvecklingsfasen inom UFOLOGIN går man tillväga på ett annat sätt. Man koncentrerar sig mindre på enskilda fall utan letar snarare efter bakomliggande mönster hos samtliga fall. Dessa bakomliggande mönster tycks kunna finnas även hos helt artskilda, sinsemellan helt motsägande fall.

Denna nya fas har lett till helt överraskande perspektiv med inslag från psykologi, parapsykologi, sociologi, religions-historia, historia, mytologi och dagsaktuell politik.

UFO-SVERIGES FORSKNINGSARKIV

Mot ljuset av dessa nya perspektiv inom UFOLOGIN, som även inkluderar studier av UFO-rörelsen i sig, så ter sig förklaringsförsöken under UFOLOGINS första fas som nästan skrattretande enkla och okomplicerade. (Det är nästan så att man längtar dit igen!)

En förutsättning för att kunna undersöka dessa nya hypoteser under UFOLOGINS andra utvecklingsfas är att seriösa forskare har tillgång till ett brett rapportmaterial. I Sverige har vi ett brett rapportmaterial men det är idag inte tillgängligt för seriösa forskare. Det är inte heller uppstrukturerat på en tillräckligt djup nivå.

Det är hög tid att vi inom UFO-SVERIGE börjar utnyttja vårt unika rapportmaterial och förbereder dess användning för att få en klarare bild av "VAD ÄR DET?"

Mycket arbete är redan nedlagt på detta rapportmaterial. Förmodligen måste åtskilligt mer arbete läggas ned för att kunna göra den nödvändiga uppstruktureringen. Det är möjligt att detta kräver så kvalificerade arbetsinsatser att vi måste gå utanför UFO-Sverige för att kunna utföra detta. Det är också möjligt att vi inom UFO-Sverige redan nu har sådana resurser. I den mån vi måste gå utanför våra egna led måste vi göra det på basis av ett gemensamt skrivet samarbetsavtal med de kvalificerade forskare som då får tillgång till materialet.

Vidare är det viktigt att det anonymitets-skydd som utlovats till de personer som avgivit rapporter och begärt anonymitet - att detta skydd också hålls av de personer som i samband med forskningen får tillgång till rapporterna.

Slutligen finns det en mycket viktig aspekt på hela komplexet. Det gäller internationellt samarbete. Vårt rapportmaterial här i Sverige måste göras tillgängligt för den internationella forskningen (Representerad av t ex Hynek och Vallee). Tänk om det är i det svenska materialet/pusselbiten ligger som, tillsammans med data från andra länder kan ge hela den internationella UFO-forskningen en stor knuff framåt mot en bättre förståelse av vad det egentligen handlar om!

Vi i UFO-Sverige idag är moraliskt skyldiga den internationella UFO-forskningen och de personer som redan lagt ner så stort arbete på att samla in det svenska materialet, att inte längre bara sitta på det svenska rapportmaterialet utan aktivt börja bearbeta, strukturera och göra de svenska UFO-rapporterna tillgängliga för forskning.

Med hänvisning till vad vi här har anfört föreslår vi

1. att Riksstämman uttalar sitt allmänna gillande av de i motionen anförda intentionerna och
2. att Riksstämman uppger styrelsen i uppdrag att utarbeta de principiella och praktiska förutsättningarna för en vetenskaplig bearbetning av det svenska UFO-materialet.
3. att Riksstämman uppdrar åt styrelsen att aktivt söka kontakter med kvalificerade personer inom och utom UFO-Sverige samt även internationella vilka ur olika perspektiv kan tänkas vara lämpliga att medverka vid bearbetningen av det svenska materialet.
4. att Riksstämman uppdrar åt styrelsen att, så snart sig låter göras, skaffa sig en konkret bild av storleken av det svenska rapportarkivet samt vilka enkla biblioteksmässiga

4. att ...

uppstruktureringar som omedelbart kan sättas igång (enkla indexkort t ex).

5. att Riksstämman ger styrelsen i uppdrag att undersöka var och hur Rapportarkivet framledes lämpligen skall förvaras för att det skall praktiskt vara tillgängligt för forskning.

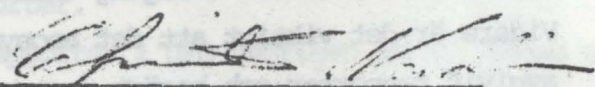
6. att Riksstämman ger styrelsen i uppdrag att i detta sammanhang ta kontakt med A F U, (Arbetsgruppen för UFO-Forskning) för att inhämta proffesionella råd om uppläggning av forskningsarkivet samt diskutera eventuellt samarbete.

(Denna 6:e att-sats gäller givetvis endast under förutsättning att AFU ställer sig positiv till detta. AFU har inte kontaktats i frågan när motionen lämnas in)

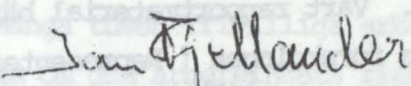
7. att Riksstämman ger styrelsen en ~~tidpunkt~~ tidpunkt (t ex 1/2 år framåt) då styrelsen skall ge medlemmarna en rapport via medlemstidningen om hur arbetet med att lägga upp UFO-SVERIGES FORSKNINGSARKIV har framskridit.

Stockholm i februari 1980

För Stockholms UFO-Förening

/ Christer Nordin ordf. /

/ Jan Fjellander/(Författare till motionen)

OLÖSTA GÅTOR

Enligt doktor Maurice Faure i Paris finns det ett nära samband mellan solfläckarna och plötsliga dödsfall. Faure har inför Franska medicinska akademien framlagt en rapport, som innehåller detaljer angående hans experiment berörande plötsliga dödsfall under solfläckperioder.

Hans slutsatser tycks bevisa att antalet plötsliga dödsfall i världen mer än fördubblas under perioden av kraftiga solfläckar. Längre gående experiment förde honom till det resultatet att solfläckarna störde den ömtåliga elektriska jämvikten i människokroppen.

Sambandet mellan solfläckarna och människans livslängd är av största betydelse för alla, som har sin varelse på denna motsägelsefulla planet. Procentantalet plötsliga dödsfall ger en bestämd grundval för kalkylerna.

Det var den andra mars 1927, som Faure framlade sin rapport för akademien.

Källa: Jules Verne-magasinet. 6

CENTRALGRUPPEN INFORMERAR

Under denna rubrik kommer i fortsättning att införas sådan information som styrelserna i de olika lokalgrupperna bör ha reda på. Det åligger varje förenings styrelse att själva ta reda på vad som händer inom UFO-Sverige, men för att underlätta för Er har vi nu infört denna informationsida.

Det Nordiska samarbetet har nu framskridit så långt att vi i UFO-Sveriges styrelse har utsett de personer som har till uppgift att hålla kontakten med de övriga länderna.

För Norges del har vi: Jörgen Granlie / Enköpings UFO-förening

För Danmark : Jan Eriksen / V T F

För Finland : Aaro Laine / Enköpings UFO-förening

Vi planerar ett Nordiskt möte i Västerås under UFO 80 första veckan i juli.

Fredagen den 22/2 hade centralgruppen besök av en fransk journalist. Genom henne har vi långt framskridna planer på ett djupare samarbete mellan UFO-Sverige och franska UFO-organisationer.

Vi håller vidare på att bygga ut ett radionät med PR-apparater så ni som har sådana och inte är kända av oss i centralgruppen hör av er.

Ni som sitter och är lite arga på att ni aldrig hör av c-gruppen ring eller skriv till oss. Om vi skulle ringa till var och en av Er skulle våra telefonräkningar bli astronomiska. De är redan på ca. 3200 Kr/år.

Vi får här ta tillfället iakt att hälsa en ny förening välkommen till UFO-Sverige. Det är:

Fjugesta amatörförening för Tvärvetenskap
FAT c/o Berit Paberg
Utsikten 4E
690 33 Hasselfors

OBS

Felaktigt postgironummer har tyvärr blivit tryckt på affi@cherna till riksstämman. Där står 46 41 21 - 6
SKALL VARA 46 41 29 - 6

OBS

Tack för denna gång. Har ni synpunkter? Hör av Er till oss.

Postadress:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
Östra Thulegatan 43
733 00 SALA
Tel.: 0224-177 71, 0171-320 35

SVENSK UFO - 80

Lokal: 88:an, Stora gatan 88, Västerås

Svensk UFO-80 är ett arrangemang bestående av en hel veckas aktiviteter, med föredrag och filmföreläsningar inom olika tvärvetenskapliga områden, som vänder sig till både UFO-intresserad och allmänheten.

Måndag 30 juni	kl 16.00	Öppnande av riksorganisationen UFO-Sveriges ordförande.
	kl 16.30	Stilbidsfilm "UFO - flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av redaktör Carl-Axel Jonzon, från tidningen UFO-information.
	kl 19.00	Föredrag av Jan Fjellander, Stockholm. Han är verksam inom Föreningen för Psykobiophysik, och talar om UFO-fenomenet ur parapsykologisk synvinkel.
Tisdag 1 juli	kl 16.30	Stilbidsfilmen "Förtida gåtor".
	kl 17.30	Föredrag av ingenjör Henry Svensson, Mariestad. Han talar om de beviskraftigaste fall han träffat på i sin verksamhet som ufolog under många år.
	kl 19.00	Carl-Anton Mattsson, Nyköping, presenterar nytt material innehållande Henry Kjellsons opublicerade sista forskningsresultat ang. Keopspyramiden och de gamla egyptiernas högt utvecklade förtida teknik. Mattsson dokumenterar detta med egna diabilder från sin Egyptenresa.
Onsdag 2 juli	kl 16.30	Stilbidsfilmen "UFO - flygande tefat".
	kl 17.30	Föredrag av meteorolog Anders Nylund, verksam vid SMHI, Norrköping. Han skall berätta, med hjälp av diabilder, hur väderprognoser kommer till.
	kl 19.00	Bibliotekarie Håkan Blomqvist, Arkivet för UFO-forskning, visar diabilder och berättar om AFU:s verksamhet, samt de senaste rönen och teorierna inom UFO-forskning.
Torsdag 3 juli	kl 16.30	Stilbidsfilmen "Rymdens värld".
	kl 17.30	Föredrag av astronomidocent Aage Sandqvist berättar om förutsättningarna för liv i universum.
	kl 19.00	Kvällens långväga gäst heter Willy Wegner, och kommer från Danmark. Han redovisar om dansk UFO-forskning och om danska UFO-händelser.
Fredag 4 juli	kl 16.30	Stilbidsfilmen "UFO - flygande tefat".
	kl 17.30	Representanten från Norge är Kolbjörn Stenödegård. Stenödegård är ordförande i Norsk UFO-center, och håller föredrag om norsk UFO-forskning och norska UFO-händelser.
	kl 19.00	Fil. lic. Arne Groth berättar om parapsykologiens och livets samspel i naturen och om paranormala fenomen och hur dessa påverkar vår vardag. A. Groth kommer även att visa några praktiska demonstrationer.
Lördag 5 juli	kl 17.30	Stilbidsfilmen "UFO - flygande tefat".
	kl 19.00	Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna.

"Reservation för ändringar".

Entré: En dag 15 kronor. Veckokort (6 dagar) 60 kronor.

Veckokortet, som inkluderar hela veckans evenemang, och som tillförsäkrar Er en sittplats vid fullsatt lokal, kan beställas i förväg genom inbetalning av 60 kronor till postgiro 84 12 82-7 VTF.

Reservera en vecka av Er semester till denna träff för UFO-intresserade från hela Norden.

Arrangör: VÄSTERÅS TVÄRVETENSKAPLIGA FÖRENING
VÄSTERÅS KULTURNÄMND

KATASTROFTEORIN

"Katastrofteorin" kallade Erasmus Darwin det.

Vem Erasmus Darwin var? Jo farfar till Charles Darwin. Men det är C. Darwin som blivit berömd. C. Darwin skrev "The origin of species" (1895) vilken han skisserade sin utvecklingslära av vilken vi behållit huvudintrycket.

Denna teori har utpekat människan som segrare i utvecklingens maratonlopp, och format vår bild av oss.

Vi var inte enbart skapelsens krona, vi hade vunnit titeln på ärligt vis i en olympiad arrangerad av skapelsekrafterna och naturen. Ett maratonlopp i årtusenden med människan i täten följd av chimpansen och orangutanger några steg efter.

Alla berömmar C. Darwin, men hans farfar har fallit i glömska, likväl förgrep E. Darwin sin sonson på många sätt. Han hävdade t. ex att alla djur och växtarter härrörde från en stamform, och att utvecklingen tagit miljoner år.

Detta beskrivs i Darwins monumentala bok "Zoonomia or the laws of organic life" (1794-1796), en gång kallad "den mest originella bok skriven av en människa." E. Darwin var en märklig man, med många intressen. Han uppfann t.ex en mekanisk docka som talade, en automatisk rotationspump, horisontella väderkvarnar, ja till och med arbetsteckningar till en raket driven av hydrogen och oxygen, har hittats bland hans efterlämnade papper. Men det som han är mest berömd för är s.k. "katastrofteorin".

Den är en tidig version av utvecklingsläran. Man tänkte sig att jorden blev utsatt för världsomfattande katastrofer. Efter varje katastrof återbildades (muterades) djur och växter, och blev mer fullständigare än tidigare. Resterna efter de mindre fullkomliga finns kvar i form av fossiler.

Låt oss återkomma till katastrofteorin, och förklara den med en tur genom Egypten.

För oss nordbor är Egypten i det närmaste synonymt med pyramider i alla fall var fallet så innan mellanösternkriget och oljan kom att dominera denna gamla högkultur. Särskilt intressanta är pyramiderna som står på ökenplatån El Gize.

Bland dem finner vi Cheops-pyramiden troligen byggd av farao Cheops (eller Khufu). Några andra spår efter Cheops står ej att finna.

Namnet Cheops är till stor del knutet till en osäker tolkning av en hereoglyf. Hereoglyfen avritades första gången av mr Howard Wyse år 1836. En nyara dansk expedition (1972) har filmat inskriptionen, och hereoglyfen på filmen avviker utseendemässigt gentemot Howard Wyes avbildning. Mycket talar till att vi kan sätta lika stor tilltro till grekernas berättelser om farao Cheops som i deras berättelser om ö-riket Atlantis. Men pyramiden står likväl där den står och om den inte byggdes av Cheops så är den byggd av en gammal högkultur. Och inte vilken kultur som helst.

Pyramiden är byggd av 5-10 ton tunga stenar. Varje sten slipades och polerades med en ytfinitet av 1/100 dels tumm (0,254 mm) på hela den 7,2 m² stora ytan. Inte ens idag med moderna medel ger man sig gärna i kast med något liknande, och detta ska alltså egyptiska slavar ha gjort för hand.

Eller ta t.ex. luftkanalerna i konungakammaren. De är fyrkantiga och går genom massiva stenblock. En borrh som ska tränga igenom granit måste ha ett tryck på 2 ton gentemot stenytan. Och dessutom gör en borrh ett runt hål och inte ett fyrkantigt.

I dag kan vi kanske klara av uppgiften med hjälp av laser, men kan man tänka sig möjligheten att egyptierna var i stånd till liknande bedrifter för 4 000 år sedan.

Det är allmänt känt att Egyptologer och arkeologer känt till dessa saker länge. Likväl har de nöjt sig med historien om faraonerna. När en förklaring berättats om och om igen ända från grekernas tid verkar den sanningsenlig även om den är osannolik.

En mer sanningsenlig förklaring får vi av de första beskrivningarna då Cheopspyramiden öppnades.

I Drottningkammaren fann man en beläggning av slat 13 mm tjockt. Detta förklarades med svävande hänvisningar att stenen svettades salt. Den verkliga förklaringen låg snubblande nära:

Drottningkammaren har en tröskel som är 60 cm hög. Om man tänker sig att Cheopspyramiden översvämmats med vatten, och vattnet sedan långsamt dragit sig tillbaka, kommer alla rum och gångar att tömmas. Med undantag av Drottningkammaren, i vilken tröskeln kommer att dämna upp vattnet. Om vattnet var salt skulle det torka och en hinna av salt skulle bli kvar. Cheopspyramiden under vatten?

Det är mycket vi inte vet om det nordafrikanska ökenlandskapet. Vi vet att det inte alltid varit täckt med sanddyner utan att det en gång varit fruktbart och skogsklätt. Kanske är Cheopspyramiden nyckeln till gåtan.

Många har menat att gåtan är knytan till geometri. Det är påvisat att egyptisk konst är konstruerad enligt stränga geometriska regler. Papyrus rullar visar att egypterna hade beräknat talet pi till 3,16 och att de kände till formeln för en liksidig pyramid.

De kände till det gyllene snittet och använde det i sina konstruktioner. Egyptiernas kunskap om geometri var inte tillfälligt. De hade vuxit upp i ett landskap dominerat av geometriska proportioner. Landskapsformationerna följer stränga geometriska regler och skapar ett nät av osynliga linjer mellan pyramiderna och sfinxen. Egyptierna farsinerades av nätet av linjer.

De lärde sig något om rytmen i ytor och linjer genom att se pyramidernas skuggor på ökensanden. Skuggor som rymmer treangelns geometri i dynamiska liknelser skapade av solens gång över himlen.

Den svenska ingenjören Lehel Reftis har visat att pyramiderna är geometriskt placerade. Han har påvisat att konstruktionen förutsätter kunskap om geometri, som inte egypterna hade, t.ex. kännedom om regelbundna 5 och 7 hörningar.

Chansen att det bara är en tillfällighet som gör att pyramiderna och sfinxen bildar ett konsikvent geometriskt mönster, är så liten att man kan bortse från den. Man kan också bortse ifrån att egyptierna, trots sitt intresse för geometri, skulle ha kunnat beräknat byggnadsverkens placering.

Vem byggde den stora sfinxen och pyramiderna på ökenplatån vid El Gize, och varför?

Författaren John Bing tog detta som utgångspunkt för sin resa mot det ålderdomliga Egypten. Han reste inte helt oförberedd. Han hade roat sig med att köra ett dataprogram som innehöll alla geometriska regler för konstruerandet av egyptisk konst. Med hjälp av dessa dataprogram kunde han göra arbetsteckningar av skulpturer och reliefer med specificerade motiv.

Han kunde även projicera konstruktionerna på en videoterminal, och med datorns hjälp få motiven att rotera.

Arbetet vid terminalen fick honom att tro på att pyramidkonstruktörerna använt sig av datorer. Naturligtvis inte datorer liknande våra dagars, men snarare en sorts analoga datorer. Komponenterna bestod av brons eller glasstavar. Det finns spår efter en teknologi som kände till elektriciteten t.ex. Enkla batterier gjorda av lera eller bly, som var funktionsdugliga efter påfyllande av syra. Batterier av detta slag har hittats bland ruinerna i Babylon och Nineve. Författaren tror att datorerna varit en förutsättning för genomförandet, av konstruktionen på den stora ökenplatån.

Lehel Reftis hävdade att pyramiderna rests för att avbilda en bestämd princip, som han kallar "the viril power". En princip för att konstruera en motor (galaxmotorn) baserad på virvelprincipen. Bings förundersökningar visar att Reftis hade rätt. Pyramiderna var en avspegling till hans galaxmotor, en slags topografisk arbetsteckning. Modellen visade också att om man tänker sig ökenplatån översvämmad med vatten, kommer pyramiderna att skapa virvelströmmar i vattnet, som skyddar dem mot att rasa samman av det enorma tryck som uppstår. Vattnet kommer att efterlämna ett lager av salt i drottningkammaren.

Efter att ha konstruerat virvelprincipen, verkade den dyka upp överallt i konstruktionerna. Reftis själv nämner en gammal skrift (Dzynos bok) men han hade inte behövt gå så långt. Virvlarna finns i egyptisk konststil och med på faraonernas krigshjälm snurrar ormen sig i spiral. Man finner spår av det i sydafrikanska fruktbarhetsdanser (Bavendastammen) vid de stensatta "dragströmmarna" vid Glastonbury, och i taoisternas vridna kinesiska.

Reftis fråga "varför" besvaras: Någon önskar demonstrera en generell princip för oss. Pyramiderna är kanske det märkligaste och exakta budskapet för denna princip. Men minnet av den lever kvar i form av myter och mysterier. Återstår då "vem". Vem har givit oss budskap om detta? Får vi vågat svara på den saken. De som svarat har skakat på huvudet och pekat mot himlen. Det är liksom lättare att tro på besök från rymden, nu när vi har egna rymdraketer.

Men Bing har alltid varit missnöjd med den förklaringen. Om vi har haft besök från rymden, varför har de efterlämnat budskapet i sten? Varför inte graverade stålplattor istället? Och om vi haft besök från rymden, varför är då den underliga föreställningen om spiralens kraft så utbredd?

Rymdfararna kan inte enbart ha gjort intryck på enstaka människor här och där.

Bing ställde upp sin egen teori, och reste till egypten, för att prova den. Han trodde på Darwin och på hans katastrofteori. Om katastrofen som avlägsnar de ofullkomliga, för att ge utrymme åt de fullkomliga. Spåren efter översvämningen i drottningkammaren, visar kanske hur forna kulturer försvunnit. Samma sak gör kanske historierna om arken och Atlantis. Men de efterlämnar ett budskap åt efterföljarna: Pyramiderna, och principen om virvelns kraft. Vi efterlevande förstod inte den kunskapen, vi var mer fullkomliga.

Vi utnyttjar elektriciteten och oljan, men virvelns kraft är ett okänt stadium för oss. Likväl kände pyramidbyggarna till mer än vi gör idag. De visste att deras undergång var nära, och tog sig tid att bygga dem till de efterlevande.

Vi har nog också bekymrat oss för vår undergång, men inte trott särskilt mycket på den. Men det borde vi nog göra. Människan har uppfunnit atomvapen starka nog att krossa vår civilisation många gånger om. Både Israel och Egypten har atomvapen, och även använt dem.

Det inträffade medan Bing var inne i en av gångarna ovanför konungakammaren och studerade heroglyfer i skenet av en lykta. Han märkte inte mer än en lätt vibration, samt att temperaturen inne i pyramiderna steg. En virvelvind drog fram över El Gize, och gick i en spiral mellan pyramiderna. Han tog sig tillbaka till utgången.

Utanför syntes de skrovliga ytorna glittra i solskenet, polerade av en hand starkare än människans.

Rödglödande sandstormar syntes vid horisonten. Det hela var över. Han skyddades av strålningen av pyramidens stenvägg, men det är ändå bara en fråga om tid. Har vi upplevt katastrofen som skall rädda oss och ge plats för de mer fullkomliga? Och i så fall, vad har vi efterlämnat till våra efterlevande, till vår utarmade jord? Vilket budskap kan de läsa av vår utarmade jord, av storstäderna och av alla dessa små månar som cirklar runt vår planet? Kanske hittar de även dessa noteringar, skrivna med filtpenna på väggen i gångarna över konungakammaren, mellan hieroglyfer som aldrig någonsin blivit ordentligt tolkade.

KÄLLA: Data no: 2-76,
Översättning Bosse Roslind

A.N.N/SAT.

CVANLIGT FENOMEN INTRÄFFADE I TRÄDGÅRD.

Ett något ovanligt fenomen inträffade natten mellan den 25-26 Juli 1979. Fenomenet inträffade på Yngve Engströms tomt i Hallstahammar.

Det hela började c.a 24.00, och slutade klockan 01.30. Vädret var vackert, molnhöjd till 5 grader på norra samt södra himlahalvorna. Temperaturen 15 grader, samt vindstilla.

Herr E befann sig vid händelsens början tillsammans med sin fru på övervåningen i sin villa. Familjens två barn befann sig tillsammans med två vänner i köket på nedre våningen. En skarp blixst syntes i trädgården, varpå ungdomarna gick ut. Vid det här laget hade Herr E hört ungdomarnas samtal om blixst, varpå han gick till fönstret i tron att ett åskväder nalkades. Han öppnade fönstret för att kontrollera om så var fallet. Men konstaterade att vädret var vackert. Efter ett tag kom ungdomarna upp för trappan, och frågade om herr E observerat fenomenet. Ungdomarna var, säger herr E, "inte uppskräddade men upphetsade". E. sade sig inte ha sett några blixst, varpå ungdomarna berättade om sin observation. Han gick in i sin dotters rum, för att se ut mot baksidan. I samma ögonblick kom en av dessa blixst. Blixten var blåaktig till färgen, och såg ut som en tunn rektangulär skiva. Vid det här laget var hans fru som tidigare sov, vaknat och kom fram för att se vad som stod på. Medan paret stod och tittade observerades ytterligare två blixst. Familjen gick till sängs efter ett tag, men herr E gick ner på bottenvåningen och in i det släckta köket, för att se om flera blixst skulle observeras. Fram till 01.30 observerade han mellan 5-10 blixst. Tiden mellan varje blixst beräknade han till 5 minuter.

Formen beskrevs som en tunn rektangulär skiva som befann sig c:a 1 meter över marken. Synliga på halva gräsmattan på framsidan. Gräsmattan har måtten 9 x 10 meter, vilket gör att rektangeln hade en beräknad storlek av 9 x 3 meter. Färgen var blåvit, och inget ljud av något slag hördes. Efter att ha observerat fenomenet så pass länge tröttnade E. och gick till sängs. Han frågade sina barn dagen efter om deras observation, samt skrev ner alltsammans.

De hade suttit vid köksfönstret och observerat en blixst, varpå de gick ut. Fenomenet hade nu flyttat sig till baksidan, varför de drog sig efter. Sonen som är i 20-års åldern gick ut mitt på gräsmattan, men då inget inträffade gick han över till de övriga. När han flyttade sig uppstod en blixst på marken där han stått. Och strax efteråt en ovanför hans huvud, formen på dessa blixst var kvadratisk.

När ungdomarna drog sig in i huset, följde blixstarna efter. En av blixstarna syntes urladda sig över sonens bil c:a 2 meter över marken. Dagen efter talade hustrun med familjens granne, som tillsammans med en gästande polis tagit en promenad c:a 24.00. Personerna hade sett skarpa blixst, men trott att det var någon som höll på att fotografera med blixst.

Fenomenet observerades ånyo den 23/8-79, och denna gång var även en systerson till familjen närvarande. Den gången var två blixst synliga på samma ställe som tidigare (husets baksida).

Herr E. tillskrev institutet för högsämningsforskning, för att höra om de visste vad fenomenet berodde på. Han har då detta skrivs ännu inte fått något svar (10/12-79). Huset är byggt år 1972, marken var tidigare odlad åkermark, och jordprov visar inget som helst avvikelse vad beträffar PH-värdet. Marken har även gått över med en geigerräknare, men även denna undersökning gav negativt resultat.

Dottern beskriver fenomenet som skedde på baksidan på samma sätt som fadern, men blixstarna hon observerade var c:a en decimeter från marken.

Storleken varierade från ett par kvadratdecimeter till flera kvadratmeter. En av blixstarna var synlig vertikalt i luften på c:a 1,5 meters höjd. Den projicerades mot ett till trädgården angränsande hus. Vid urladdningen beskriver hon att det inte gick att se igenom blixten. Storleken var c:a 10-12 x 2 meter.

Fru E. som var ensam på övervåningen, säger att det sken upp i rummet i urladdningsögonblicket, som vid ett riktigt åskväder. Fenomenet tycks ha börjat vid framsidan på huset, varpå det flyttat sig till baksidan, och sedan till framsidan igen.

Vid utfrågningen framkom att fenomenet inte enbart hållit sig inom tomtgränsen, utan att en av urladdningarna skedde på ett öppet fält tvärs över vägen. Storleken var ungefär 10x20 meter i det fallet.

Bo Roslind Susann Norström.

VILKET UTRYMME SKULLE EN TILL ABSOLUT TÄTHET KOMPRIMERAD MÄNNISKA TA?

Varje människa består till den alldeles övervägande delen av tomrum. Det beror på att alla de molekyler och atomer, som hon är uppbyggd av, i sin tur mestadels består av tomrum. Om vi börjar med den enklaste, väteatomen, så beter den sig som om den var en liten elastisk kula med en diameter, som är ungefär fem hundramiljondels millimeter. Men nästan hela massan hos denna atom ligger i kärnan, som bara är en halv hundratusenmiljondels millimeter. Det är den enda elektronen som snurrar runt kärnan som gör väteatomens diameter nästan 5 000 gånger större än kärnans diameter. Och ändå väger elektronen nästan ingenting alls - bara omkring 2 000 - delen av kärnan.

Likadant är det med de tyngre atomerna - de tyngsta har omkring 250 gånger större massa än väteatomen. Också de består mest av tomrum. Och molekyler i sin tur - de kemiska föreningar som ingår i våra celler - består av atomer med ett överflöd av tomrum mellan varje liten del.

Jag började med att tala om väteatomen eftersom människokroppen till två tredjedelar består av vatten och vattenmolekylen är sammansatt av två väteatomer och en syreatom. Väteatomen är alltså den till antalet vanligaste i människokroppen. Men de färre syreatomerna väger å andra sidan 16 gånger mer...

Om man nu kunde tänka sig att avskaffa allt det här tomrummet i molekyler och atomerna, så skulle det av en storvuxen människa bli kvar endast ett för blotta ögat osynligt stoftkorn, fast det skulle fortfarande väga lika mycket som hela människan. Diametern på kornet skulle bli mindre än en tusendels millimeter. I ett bra mikroskop skulle man kunna se den hopkrympta människan.

Det har gjorts några lustiga uträkningar i den här stilen. Ett knapp-nålshuvud av idel kärnor av väteatomer sammanpackade utan mellanrum skulle väga 160 000 ton eller nästan lika mycket som hela Sveriges manliga befolkning. Och om vi tillverkade en kula av idel vätekärnor, som har samma massa som jordklotet, det vill säga sex kvadriljoner kilo - det är ett tal med 24 nollor - så skulle kulan inte bli mer än 182 meter i diameter, vilket råkar vara längden på Norrbro i Stockholm.

KÄLLA: Bara fem minuter. Sten Söderberg.

NYA MEDICINER

De allra första experimenten som gjordes av rymdfararna för snart 20 år sedan grundades på tyngdlösheten. Den beror på frånvaron av gravitation. Ett rymdskepp i bana runt jorden, bemannad med forskare, kan bli den fabrik där mycket av det som är omöjligt att utföras på jorden kan göras.

I december 1980 går det första bemannade laboratoriet in i kretsbanan runt jorden, buret ut i rymden av USA:s rymdfärja, Space Lab, som passar precis i rymdfärjans lastrum, är konstruerat av ESA, European Space Agency, i vilket Sverige är medlem.

En stor del av de experiment som då ska utföras under en vecka i rymden berör just de två områden som har framtiden för sig i rymden, medicinsk forskning och fabrikation samt material-processning.

På jorden, som har normal gravitation eller dragningskraft, sedimenteras alltid flytande preparat. Blandningar av olika temperatur skiktas ut med de varmaste överst. Elektrisk sofering av vita blodkroppar från lymfoceller - s.k. galvanisk sortering som är av stor betydelse för sortering av immunitet och för cancerforskningen - kan i tyngdlöshet utföras mycket bättre än på jorden. Sedimentering och värmeblandning fanns ej i rymdens laboratorium. En vätskeblandning kan opereras utan behållare, det svävar helt enkelt mitt i laboratoriet. I rymden är det möjligt att framställa vacciner, som är mycket renare än de som görs på jordytan. Lymfocyter, vävnadspasma, kan framställas i rymden och frysas ned. Det kan bli av stor betydelse för leukemipatienter.

En annan medicin som kan framställas i rymden är ett enzym kallat urokinas. Det användes för upplösning av blodproppar. Det framställs på jorden ur urin till enorma kostnader. En behandling med urokinas, mot t. ex lungpropp efter en operation, kostar 6 000 kronor.

Svenska sjukhus använder en ersättningsmedicin som kallas Streptokinas. Just rymdlaboratoriets tyngdlöshet medger framställning av urokinas i rymden från njurceller som förs tillbaka till jorden och inplaceras i en vävnadskultur. Produktionen från de celler som separerats i rymden är tio gånger större. På så sätt får man ner urokinaspriset till en sjundedel. Två kilo äkta urokinas räcker för hela USA:s behov per år.

Den metallurgiska produktionen i rymden, liksom framställningen av konstgjorda kristaller, har också nytta av tyngdlösheten. Man kan framställa nya legeringar som är 100 gånger starkare än jordtillverkade. De nya materialen får enormt mycket bättre elektriska, optiska och mekaniska egenskaper.

Rymdens "super-produkter" kommer småningom att ingå i praktiskt taget allt som omger oss. Första flygningen med Space Lab 1980 inleder en epok som kan öppna rymden för privat kapital och dess produktion. Direktören vid NASA:s huvudkontor säger: "Rymden är till salu, en full last kostar 50 miljoner, men små dellaster på ner till 15 000 kronor för en vecka i rymden, finns också".

Grundforskarna och fabrikanterna ska samsas i rymdlaboratoriet. Omkring 1988 kommer vi att kunna vänta på de renodlade fabrikena för rymd- super-produkterna.

Källa: Norrbottens Kuriren. 78 10 10.

SPANIEN OFFENTLIGGÖR UFO-HEMLIGHETER

EN OFFICIELL UFO-DOSSIER FRÅN SPANSKA REGERINGEN

Rapport av Antonio Ribera, journalist och författare, grundare av CEI, Centrat för Interplanetariska studier, i Barcelona.

Den 20 okt. 1976 inträffade en av de viktigaste händelserna för den spanska ufologin och för ufologin i allmänhet. För första gången offentliggjorde den spanska regeringen, genom en general i Flygvapnet, Don Felipe Galarza, en värdefull dokumentation, innehållande totalt 12 registrerade UFO-fall inom spanskt territorium under loppet av de senaste åren.

Den som fick mottaga denna viktiga dokumentation, bestående av 78 sidor med skisser, småkartor, planimetrar och fotografier, och som till då betraktats som konfidentiell och hemlig att döma av stämplarna som finns, var den unge journalisten på Bilbao's dagstidning "La Gaceta del Norte", Juan José Benitez, som på detta sätt belönades för sin envishet och för de 150.000 km som han rest för att undersöka olika UFO-fall.

Dessa informationer har varit begravda i Flygministeriets arkiv och till största delen kommer rapporterna från "specialister", dvs militärpiloter, kontrolltornspersonal, militär markpersonal, etc. En del fall är sensationella.

Detta steg taget av den spanska regeringen kan i betydelse jämföras med innehållet i de berättelserna som utsläppts till journalisten Jean-Claude Bourret vid Radio "France-Inter" i Paris av dåvarande franska försvarsministern M Robert Galley.*) Spanien kan nu, med detta viktiga officiella steg, inräknas bland de sex länder i världen som utlämnar konkreta och ovedersägliga data om förekomsten av "ej identifierade flygande föremål".

Generalen avkrävde ett hederslöfte av Juan José Benitez, när denne mottog de 78 sidorna:

1. att inte avslöja namnen på de vittnen som förekommer i rapporterna
2. att inte avslöja den direkta källan för informationerna - utan officiellt tillstånd

Eftersom jag inte personligen är bunden av de löftena, kommer jag att nämna namnen på dem som jag själv kunnat hitta källan till genom mina journalistkollegor över hela Spanien, speciellt som en del av rapporterna har varit föremål för offentlighet och alltså även källan för informationerna är officiella.

*) Se boken "UFO, FAKTA OCH SPEKULATIONER".

På grund av tidsbrist för min rapport, är det omöjligt för mig att återge alla de 12 fallen. Jag begränsar mig till att säga - innan jag i detalj går in på det fall jag anser som det viktigaste - att bland dessa fall finns ett om en UFO-landning i Poligono di Tiro di Las Bardenas Reales, (Navarra), den 2 januari 1975. Tre dagar därefter, den 5 januari, uppenbarade sig UFO:n åter på samma ställe i Poligono di Las Bardenas, och gav upphov till ännu en detaljerad officiell rapport.

Ett annat viktigt fall är det från den 24 november 1974, då piloterna på ett IBERIA-plan till Las Palmas de Gran Canaria höll på att kollidera med ett UFO som kom emot dem. UFO:t hade uppmärksamats och påpekats för piloterna av radarpersonalen på Gran Canaria.

Ett annat av de utvalda fallen (på 12 sidor) består av en ordagrann återgivning av en konversation mellan de två piloterna på ett militärt skolflygplan T-33, som först lokaliserade UFO:t, och två "Sabre" F-86, som var uppsända för att försöka att uppfånga eller hejda det ej identifierade flygande föremålet. Denna redogörelse på magnetband gömdes i mer än nio år av den spanska regeringen, från det att händelsen utspelade sig den 3 juni 1967 i luftrummet inom Madrid-zonen. Äventyret varade totalt 1 timme och 17 minuter. Försöket att närma sig UFO:t misslyckades, som vanligt. Föremålet såg metalliskt ut, var skivformat och intelligent styrt.

Det fjärde fallet i samlingen handlar om ett luftfenomen som observerats den 14 januari 1975 på radarskärmen vid rea-flygskolan. Det intressantaste med detta fallet var det faktum att UFO:n svarade på kod IFF (identifiering av vän- eller fiendeflyg), tydligt bevisat av radarskärmen GCA vid skolan. Med andra ord verkar det som om dessa okända radar-eko simulerade en identifikation liknande den som används av västländerna (även om det var "på sitt eget sätt"), och valde koder som används vid denna basen, enligt en överstelöjtnant vid nämnda bas, som bekräftade händelsen dagen efter i en rapport.

Fall nr 5 har vi frivilligt uteslutet, då det säkerligen rör sig om en observation av fragment från en satellit.

Som sjätte fall återfinns den berömda episoden med en handelsresande från Andalusien, Don Adrian Sanchez, som huvudperson, vilket på sin tid väckte stort uppseende. Senor Sanchez såg ett gigantiskt spolfformat skepp stående på marken i utkanten av Aznalcóllar (Sevilla) den 20 mars 1974. Från denna enorma farkost kom en skivformad farkost ut, vilken började följa senor Sanchez och fortsatte att förfölja honom under en sträcka av 26 km som skiljer Aznalcóllar från Castillo de las Guardas, dit vittnet kom skräckslaget och med sin bil (en Dyane Citroen) nästan förstörd av att ha kört med mycket hög hastighet på en dålig väg full av hålor.

I fall nr 7 är vittnena en flyglärare och hans elev, båda ombord på en "Mirage" III-DE med dubbelkommando, som på en höjd av 20.000 fot (ca 6.000 m) ca 40 mil från Valencia, observerade ett underligt och starkt ljussken till vänster. Observationen ägde rum under perfekta meteorologiska förhållanden och bästa sikt. Datum: 26 sept. 1973.

Rapport nr 8 (vilken inte bar hemlig-stämpel) hänvisar till ett lysande föremål, observerat av några soldater kl. 6 den 1 januari 1975. Slutomdömet av rapporten, undertecknad av överstelöjtnant-kommandanten vid flygvapnet vid Militärflygplatsen i Villafria (Burgos), är negativt, men Generalkaptensbefattningen vid VI militärregionen, med säte i Burgos, publicerade en officiell not, vilken bekräftar att observationen är helt och hållet tillförlitlig. Objektet var en mycket tillplattad konformad farkost med starkt vitt-gult sken, som observerades av några soldater från Ingenjörstruppsakademin, när de färdades i en "Mini 850" på väg mellan Burgos och Santander. (Soldaterna är namngivna i artikeln, översättarens anm.)

Kommentarer av översättaren:

Fallen nr 9, 10 och 11, som är observationen av 1:a graden, är mindre intressanta och har därför uteslutits ur översättningen. Fall nr 12 däremot är en observation av 3:e graden, vilken på grund av dess omfattning kräver mycket utrymme och återkommer därför vid ett senare tillfälle.

Artikeln är tagen ur "Notiziario UFO", juli/aug.-79.
Översättning: Eva Harling-Svensson

VARIFRÅN VARTHÄN?

Det händer ofta att folk spårlöst försvinner och varje år räknar man med att 50.000 personer i USA, och 15.000 i Storbritanien går okända öden till mötes. Men emellanåt kan det också hända att folk dyker upp, utan att själva egentligen veta varför, och på det hela taget beter sig som främlingar på jorden. Man undrar varifrån de kommer, och om möjligen någon av de 50.000 årligen försvunna i USA eller 15.000 i Storbritanien befinner sig i en liknande situation på någon annan plats. Hur skulle ni till exempel tyda följande mysterium som i 800 år diskuterats fram och tillbaka i det engelska greveskapet Suffolk. Särskilt i den lilla landsortsstaden Bury St. Edmunds tycks man vara väl medveten om det faktum, att några grottor i närheten ruvar på en hemlighet som ännu väntar på sin förklaring.

Det var troligen under kung Stephens tid (1135-54) som en händelse inträffade, vilken i de medeltida krönikorna går under namnet De Viridibus Pueris, och som handlar om det sällsamma uppdykandet av två underliga syskonbarn, en pojke och en flicka, vilka var utrustade med något så fantastiskt som grön hud.

De kom ut ur en grotta som i dag kallas Woolpit. På medeltiden hette den Wulpets, vilket sägs betyda varglya eller varghåla (fossa luporum). Burton, den gamle jakobinske encyklopediförfattaren, framlägger i Melankolins Anatomi sin uppfattning om dessa båda grön barn: "De har antingen fallit från solen eller ramlat ned från månen".

Den förste krönikör som nämnde de gröna barnen var William Newburgh, en lärd augustiner munk som allmän betraktades som en stor rationalist efter den tidens sätt att betrakta världen. Han var född 1135 eller 1136 i Bridlington, Yorkshire. I sin Historia Rerum Anglicarum säger han, att det är allom bekant att händelsen inträffade under kung Stephens regerings-tid (sup rege Stephani). Han säger vidare:

"Ehuru många går i god för berättelsens äkthet, har jag länge hyst tvivel om detta, emedan jag anser det befängt att sätta tro till en sak som inte har någon rationell grund och ej heller är av mystisk karaktär. Trots detta blev jag slutligen så överväldigad av de många kompetenta vittnenas tungt vägande bevis, att jag har nödgats tro på och grubbla över något som jag ej varit i stånd att förstå eller reda ut i kraft av mitt intellekt..."

Han tillägger:

"Platsen kallades Wolpittes efter de därstädes belägna hålorna eller grottorna som varit ett tillhåll för vargar. När pojken och flickan dök upp ur grottan var de fullständigt gröna och de bar kläder i samma färger som var gjorda av något okänt material. De vandrade med en förvånad uppsyn över fältet där skördefolket tog fast dem. Sedan fördes de till byn där de förvarades i några dagar utan att få någon föda. Folk strömmade till från när och fjärran för att begäpa dem. Med tiden, då de ätit bröd och annan mat i flera månader, började de gradvis att skifta färg. De blev som en av oss och lärde sig även vårt språk. Pojken, som var yngst, dog först av dem. De sade att de bodde i ett land där det alltid rädde halvdager och som inte värmdes av solens strålar. "Man kan se ett belyst land inte så långt från vårt, men det avskiljes från vårt genom en bred flod".

Det andra vittnesmålet kommer från en abbot som kallades Ralph från Coggeshall. År 1207 var han abbot i der reformerta benedikterklostret som en gång var beläget i den pittoreska byn Coggeshall i greveskapet Essex.

Han säger att händelsen tilldrog sig under Henry den II:s regering (1154-89), och att han fick höra historien av Sir Richard de Calne från Wykes, i vars hus de båda barnen bodde. Om denna uppgift är riktig, hände emellertid Coggeshall historien senare än William Newburgh, kanske 35-40 år efter det den inträffat. Newburgh tycks ha upplevt tiden kring händelsen, ty han frågar ut många ögonvittnen. Då den gröna flickan blivit vit tjänstgjorde hon några år i de Calnes hus. Senare tycks hon ha gift sig med en man från Kings Lynn i Norfolk.

Coggeshall säger i sitt verk Chronicon Anglicarum:

"Pojken och flickan kom ut ur grottan vid St Mary de Wulfpetes. De såg ut som alla andra människor, men deras hudfärg skilde sig från alla dödligas på denna jord, ingen kunde bli klok på den. De grät otröstligt när de påträffades och fördes till Richard de Calnes hus i Wykes. Bröd och annan föda sattes fram åt dem, men de ville inte äta något av den. Trots sin hunger fastade de och led en lång tid därför att de, som de senare förklarade, inte kunde äta den mat som bjöds dem. En dag gav man dem emellertid bönstänglar och dessa kastade de sig begärligt över. Då de fick tag i bönorna bröt de upp stjälkarna, inte skidorna, troligen i tron att bönorna fanns i de ihåliga stänglarna. Men när de inte fann några bönor där, började åter att gråta. När de närvarande såg detta, öppnade de skidorna och visade barnen bönorna. Då åt de bönorna med stor förnöjsamhet och rörde överhuvudtaget ingen annan föda förrän långt senare. Pojken blev emellertid allt svagare och efter en kort tid avled han. Flickan, som efter hand började tycka om god mat och snart nog vande sig att äta all slags mat, förlorade med tiden fullständigt sin gröna hudfärg och började mer och mer likna en vanlig människa. Efter att ha blivit pånyttfödd genom det heliga dopet, tog hon tjänst hos en soldat som jag känner och vars familj jag ofta kommer i kontakt med. Hon visade sig vara mycket lättsinnig och skälmsk och ville ständigt veta hur det stod till med männen i hennes hemtrakter. Hon försäkrade att folket som bodde i hennes eget land, eller hade bott där, hade grön hudfärg och att det inte fanns någon sol där utan ett ljus eller sken (claritate) likt det man ser strax efter solnedgången. Då hon tillfrågades på vilket sätt hon och pojken kommit bort från sitt hemland, svarade hon att de hade vaktat sin faders boskapsdjur (pecora) och då hade kommit fram till en grotta. De hörde ljudet av klockor, det lät så vackert att de frestades att se efter varifrån det kom. De följde ljudet av de underbara klockorna längre och längre in i grottan, men då de gått en lång stund var de plötsligt framme vid grottans slut. Förvånade och förskräckta trädde de ut i vår sols starkt flödande ljus och i den heta luften. Sedan låg de en stund på marken vid grottöppningen. Men snart överväldigades de av oro och onda aningar och de skulle just springa tillbaka in i grottan då de till sin obeskrivliga fasa upptäckte att de inte kunde finna ingången. En stund senare omhändertogs de av folket i trakten".

Vissa avsnitt av denna egendomliga berättelse från Coggeshalls penna tycks antyda, att den värld de gröna barnen kom ifrån var underjordisk och befann sig i någon slags jordisk "antipod". Man kan också tänka sig att de tillhörde en fyrdimensionell värld som vi kan anta existera jämnsides med vår och i viss mån genomtränger den. I så fall kan klockorna de hörde ha varit "astralklockor", sådana som ibland kan förnimmas när ockulta fenomen äger rum. Man får också räkna med möjligheten att de kan ha blivit teleporterade från någon annan värld i universum där människorna lever under jorden. Kanske tappade de bort "hållet i muren", d.v.s. den punkt varifrån de kunde återvända till det fyrdimensionella planet för att därifrån teleporteras tillbaka till den värld, från vilken de under så mystiska omständigheter förflyttats till det tolfte århundradets England.

Vi förflyttar oss nu närmare 700 år framåt i tiden och gör ett uppehåll vid år 1828. Det var det året som skomakare Weikman från Nürnberg råkade möta en pojke, som på svullna fötter kom haltande in genom stadsporten en dag i maj. Föga anade han väl då att detta var upptakten till ett av tidernas största mysterier. Pojken kom fram till skomakaren och räckte honom ett brev. Det var ställt till ryttmästaren för 6:e kavalleriregementets 4:e skvadron i Nürnberg. Skomakaren ställde några frågor till pojken men kunde inte få några upplysningar ur honom. Han förde då honom till ryttmästare Wessenig och till denne sade pojken: "Jag vill bli soldat som min far var". För övrigt verkade det som om han varken kunde eller ville besvara frågor. Man bjöd honom på fläsk, bröd och öl emedan han såg ut att vara hungrig. Han avböjde fläsket och ölet men kastade sig glupskt över brödet och bad om vatten. Ölkrusets lyster fascinerade honom emellertid oerhört och han studerade ölets färg som om han aldrig tidigare skådat något liknande.

När inte heller ryttmästaren kunde få några upplysningar ur pojken, tog han i sin tur med honom till en polisstation. Där upprepade han, som om det vore inlärd läxa, att han ville bli soldat som sin far, och när man gav honom papper och penna skrev han namnet "Kaspar Hauser". Den enda nyckeln till hans identitet tycktes vara två brev, inslagna i lumpor, som han haft förvarade innanför sin slitna väst. Det ena brevet verkade vara skrivet av hans moder. Det var daterat sexton år tidigare och utgjorde en vädjan, att den som fann pojken måste skicka honom till Nürnberg när han blev sjutton år, så att han kunde mönstra in vid samma kavalleriregemente där hans far hade tjänstgjort. Det andra brevet var skrivet av någon som hade tagit hand om pojken och sedan inte längre haft råd att sköta om honom. Om hon hade ont om pengar, så hade hon i gengäld blivit överhövån bönhörd i fråga om barn, hela tio stycken hade hon välsignats med. Båda breven var skrivna på tunt läder eller pergament av en typ som Nürnbergsmyndigheterna inte kände till. Mycket talar för att breven var skrivna för att föra myndigheterna bakom ljuset, och polisen fick heller ingen egentlig ledtråd till pojken identitet genom dessa brev.

Han verkade vara omkring sjutton år gammal, hade breda axlar och kunde betraktas som välväxt. Han hade blå ögon, ljusbrunt hår och ljus hudfärg. Hans händer och fötter var små och det mest anmärkningsvärda med de senare var att de var mjuka som på ett litet barn men fulla av blåsor, som om han för första gången i sitt liv gått en längre sträcka. Han log som ett troskyldigt barn och snubblade när han gick, men snart nog lärde han sig att gå riktigt. Ofta satt han och stirrade framför sig med en tom blick. Om någon ställde en fråga till honom, svarade han alltid med ordet "häst". Den enda gången han visade några känslor var när han fick en liten trähäst. Han grät, smekte den och hade den i sängen om nätterna.

Fångvaktaren i Nürnberg hade till en början hand om pojken. De sade att han var en saktmodig natur. Han lät sig villigt badas och bekantade sig långsamt med familjen. Emellertid fortsatte han med sin enahanda kost av bröd och vatten. Han mådde illa av kött och blev sjuk bara han kände lukten av sprit eller matos. Allting verkade nytt för honom. Vid ett tillfälle, då han såg ett brinnande ljus, gav han till ett rop av förtjusning och försökte plocka till sig lågan. Med ett skrik av smärta och förvåning srog han illa kvickt tillbaka handen. När man tog med honom på en promenad genom Nürnbergs gator, för att reda ut vilken väg han tagit sig in till staden, hälsade han alla människor med ordet "pojke" och alla djur med "häst". Genom att noga observera honom, kunde man konstatera att allting verkligen tycktes nytt för honom. Han gav exempelvis en gipshäst att dricka och kunde inte förstå varför den upplöstes i vatten. Eller också försökte han med våld tvinga in tyglarna i den slutna munnen på en trähäst. Han sökte till och med bakom en spegel efter det ansikte som stirrade mot honom. Tack vare fångvaktarens barn, lärde han sig också med tiden att uttrycka sig och förstå omvärlden. Så småningom lärde han sig också att läsa och skriva och man började få en och annan upplysning ur honom. Borgmästaren i Nürnberg visste inte vad man skulle göra med pojken, men det beslöts att

han skulle adopteras av staden som en slags kuriositet under namnet "Barnet från Nürnberg". Efter en hemställan fick sedan doktor Daumer, som hade lokalt anseende som en vetenskaplig auktoritet, rätten att ta hand om pojken.

Under tiden hade Nürnbergborna radat upp sig för att få begäpa Kaspar Hauser. Folk formligen sög honom med ögonen som om han vore en cirkusattraktion och en veritabel flod av pamfletter och böcker översvämmade inom kort Europa. Alla intresserade sig för mystiken kring Kaspar Hauser. Man får i detta sammanhang inte glömma, att pojken bidragit till att göra Nürnberg berömt på kartan långt utanför Europas gränser. Samtidigt som Kaspar Hauser flyttade över till doktor Daumer utgavs en officiell bulletin med följande innehåll:

"Han vet inte vem han är eller var han kommer ifrån, ty det var egentligen först i Nürnberg som han kom till världen. Han hade alltid levt i en liten håla där han suttit på halmen på marken. Han hörde aldrig något ljud eller såg något starkt ljus. Han sov, var vaken och sov åter. Då han vaknade fann han en bit bröd och ett vattenfyllt krus bredvid sig. Ibland smakade vattnet illa, och då föll han åter i sömn. När han vaknade igen fann han, att han hade en ren skjorta på sig och att naglarna var klippta. Han såg aldrig ansiktet på den person som kom till honom. Han hade två trähästar och några snörstumpar att leka med. Aldrig var han sjuk eller olycklig i sin håla. Bara en enda gång blev han slagen, han fick några slag över armen med en träpåk för att han fört för mycket oväsen med sina hästar. En dag kom en man in till honom och placerade ett bord framför honom. Det låg ett papper på bordet och på detta gjorde mannen svarta tesken med en penna. Sedan satte han pennan i handen på pojken och styrde den så att han skrev "Kaspar Hauser". Proceduren upprepades flera gånger, och då mannen gått imiterade pojken det skrivna. Mannen lärde honom också att stå och gå, och slutligen blev han förd ut ur hålan. Vad som sedan hände har han ingen klar uppfattning om, han minns inget förän jan befann sig i Nürnberg med brevet i sin hand."

Det första doktor Daumer lade märke till hos sin underlige skyddsling, var dennes oerhört skärpta sinnen. Kaspar kunde se lika bra i mörker som någon katt och denna förmåga behöll han även sedan han vant sig vid starkt ljus. Hans luktsinne var fenomenalt. Han kunde med största lätthet spåra ett djur och att identifiera människor i fullständigt mörker med luktsinnet var enkelt för honom. Han kunde skilja på blad tillhörande olika träd genom deras doft. Ja, hans luktsinne var så känsligt att han mådde illa då han kände lukten av mat som kokade, särskilt lukten av kokande kött, och tidvis blev han sjuk av de mest alldagliga dofter. Lukten av en sotare som en gång gick förbi tvingade honom ligga till sängs i en vecka.

Fastän Kaspar lärt sig läsa och skriva, höll han likväl fast vid en del av sina exentriska idéer. Allt som han tyckte var vackert kallade han "rött", och allt motbjudande var "grönt".

En dag förklarade han helt plötsligt att han skulle skriva en bok om sitt liv. Med stor iver skred han genast till verket och Nürnbergborna var nära att spricka av nyfikenhet. I vissa okända kretsar var man inte lika entusiastisk utan såg med stor oro på detta tillkännagivande, och därav kom det sig att man den 17 oktober fann den blivande författaren medvetslös i Daumers källare med ett otäckt sår i pannan. Han bars upp för trappan och bäddades ned i en säng, där han låg och yrade i flera dagar. Slutligen började han tala sammanhängande och då kom det fram, att han blivit slagen i huvudet av en man med "svart ansikte", troligen var det någon som var maskerad. Efter denna obehagliga episod tilldelades Kaspar en livvakt bestående av två poliser. Han förflyttades till en bostad som ansågs säkrare och ännu senare, i juni 1830, flyttade man honom igen, denna gång togs han om hand av herr von Tucher.

I december samma år blev Kaspar utsatt för ett mordförsök. Enligt vad han själv berättade, hade han träffat en främmande man i en av stadens parker. Denne erbjöd sig att avslöja identiteten på Kaspars föräldrar om denne avlade ett tystnadslöfte. När han givit löftet skedde allt mycket snabbt, mannen gav honom en liten bors, stötte en kniv i bröstet på honom

och sprang sedan i ilfart från platsen. Då man genomsökte börsen, visade det sig att den bara innehöll ett meningslöst meddelande undertecknat M.L.C. Förövaren spårades aldrig. Knivhugget var allvarligare än man hade trott och då dessutom komplikationer tillstötte, dröjde det inte länge förrän Kaspar Hauser avled. Han dog den 17 december. Inför stora åskådarmassor blev han begravd och med honom hans hemlighet. På gravstenen kunde man läsa följande inskription: "Här vilar tidernas största gåta. Hans ursprung var mystiskt och hans död blev gåtfull."

Någonstans ifrån kom Kaspar Hauser och betraktade de vardagliga trivialiteterna på jorden med samma oförställda undran och förvåning som en invånare från en annan planet skulle ha gjort. Von Feuerbach som gjorde de största ansträngningarna för att utforska pojkens förflutna, skriver:

"Kaspar Hauser lade i dagen en så ytterlig brist på begrepp och idéer, en så fullständig likgiltighet för naturens enklaste fakta och en sådan skräck för alla seder och bruk och alla civilisationens krav, och uppvisade därjämte så enastående egendmligheter i sitt sociala, mentala och fysiska beteende att man känner sig böjd att tro att han var från någon annan planet och att han genom ett mirakel blivit förflyttad till vår värld".

Så något om förgrundsgestalter som inte helt mystiskt dyker upp utan i stället försvinner. Men omständigheterna är mest lika gåtfulla. Man brukar skämtsamt säga att någon försvinner ut i geografin, men har ni någon gång hört att någon försvunnit ut UR geografin? Kunde vi få tag på David Lang, hade han nog haft en del personliga erfarenheter att delge oss. Sist man såg honom var han en lycklig farmare och hade en gård två mil utanför den lilla staden Gallatin i Tennessee USA.

Den 23 september 1880, en dag som var så lik alla andra, stod David Lang på sin ägandes veranda och småpratade med hustrun. Deras båda barn, 8-åriga Georg och 11-åriga Sarah, lekte tillsammans på gårdsplanen. David slängde en blick på klockan och såg att det var dags att gå och se till hästarna ute på ängen. Hustrun ropade efter honom att skynda sig, eftersom hon ville in till staden och handla innan affärerna stängde. David hade nått fram till stängslet som inhägnade ängen. Han vände sig om, vinkade åt henne och ropade: "Jag är tillbaka om ett par minuter." Men han kom aldrig tillbaka, ty trettio sekunder senare mötte han sitt öde. Han hade inte hunnit ta mer än ett tiotal steg, förrän han försvann i tomma intet inför allas åsyn. Fru Lang började skrika hysteriskt och måste hjälpas in av tillskyndande grannar.

Vad hade egentligen hänt? När David gick över betesängen kom advokat August Peck åkande i sin enspannare. Han kom i sällskap med Davids sväger för att avlägga en visit på gården. Advokaten fick syn på David och skulle just ropa en hälsning till honom, då det plötsligt inte längre fanns någon David. Han bara försvann. Lika plötsligt som om marken rämnat under hans fötter var han borta och det fanns varken träd eller buskar som skymde sikten. Inte ens den minsta lilla grop som han kunde tänkas ha fallit i.

Varje centimeter av området undersöktes av tillkallad polis men utan resultat. En geolog sade att det låg ett fast lerskikt omkring en meter under myllan och det fanns inte tillstymmelse till sprickbildning i det. Sökandet pågick i en månad och myndigheterna hade stort besvär att hålla alla nyfikna på avstånd. Men David Lang var och förblev borta. Han hade försvunnit mitt framför ögonen på sin familj och de två männen som kommit för att hälsa på.

Hela händelsen hade så smått börja falla i glömska, då något ytterligt sällsamt inträffade under sommaren året därpå. David Langs båda barn råkade av en händelse lägga märke till att just på den plats där deras far försvunnit året förut fanns det en cirkel med högt, frodigt gräs, c:a fem meter i diameter. Runtom cirkeln hade boskapen betat, men varken kor, hästar eller får vågade sig in i cirkeln utan skyggade för den som om de fruktade något där.

Då de stod där och tittade, fick Sarah plötsligt ett infall och ropade: "Pappa, finns du i närheten?" Hon upprepade sin fråga fyra gånger

och George hjälpte till. Det kom inget svar och de stod just i begrepp att ge sig av, ty de kände sig en aning fåniga, då de plötsligt hörde en röst ropa på hjälp inne från cirkeln. Den var svag och hördes liksom ifrån fjärran. De berättade det för sin mor som skyndade ut till den gröna cirkeln. Hon ropade och hennes man svarade. De återvände till gräscirkeln under flera dagar, men för varje gång blev rösten allt svagare och svagare för att slutligen dö bort helt.

Kanske kan psykologerna förklara David Langs försvinnande om de en dag lyckas kartlägga de psykiska lagarna. Lösningen finns kanske i en annan dimension. Visst verkar detta lika fantastiskt som en otrolig Science fiction-berättelse, men inte ens science fiction är mer fantastisk än verkligheten.

Låt oss mjuka upp hjärnorna med ännu ett mysterium. Det kan röra sig om ett parallellfall till David Langs försvinnande, men det finns inga ögonvittnen till händelsen så man kan inte vara alltför säker. Emellertid kan man helt lugnt påstå att spåren förbryllar.

Den 24 juli 1924 sändes flyglöjtnant W.T. Day och fänrik D.R. Stewart från sitt brittiska högkvarter ut på en rutinemässig rekogniseringsflygning över ett ökenområde i Mesopotamien. Enligt tidtabellen skulle de inte vara borta i mer än några timmar. De två flygarna återvände inte och man sände ut spaningsplan efter dem. Deras flygmaskin fann man snart, den stod i öknen. Varför de hade landat var ett mysterium i sig själv, ty det fanns bensin i tanken och det var inget fel på maskinen i övrigt. Detta konstaterades när den flögs tillbaka till basen. Men de båda männen - var fanns de?

Man kunde snart fastslå att de inte råkat ut för några meteorologiska malörer som kunde ha tvingat dem att landa och det fanns inga märken som indikerade att planet hade blivit beskjutet.

I sanden runt maskinen såg man Stewart och Days fotspår. De gick sida vid sida och man följde dem c:a 40 meter från flygplanet. Där slutade de förbryllande nog alldeles tvärt - mitt ute i öknen. Flygmaskiner, pansarbilar och beridna poliser sökte intensivt i fyra dagar efter någon ledtråd. Någon mnade att Day och Stewart hade tagits till fånga av fientligt sinnade beduiner, som sopat undan alla spåren i sanden med början 40 meter från planet. Men inte ens av fientliga beduiner kan man begära att de ska sopa sig igenom en hel öken. Man sökte efter andra spår, men bortom den punkt där spåren försvann i sanden fanns inga sådana.

Den 25 mars 1925 kunde man läsa följande rubrik i londontidningen Evening News: "Mysteriet med de försvunna engelska flygarna fortfarande olöst."

KÄLLA: Brevcirkeln. Serie A - brev nr 53.

Psykologer brukar i allmänhet vara skickliga i att förklara saker, men fallet "Sally" Beauchamp beredde dem stora svårigheter. I början betraktades hon som ett icke ovanligt fall av personlighetsklyvning. Efter en svår sinnelse rörelse hade hennes personlighet kluvits i flera olika delar och var och en av dem visste ingenting om den andre.

Men medan psykologerna sysslade med att lappa ihop henne på nytt, tog en helt ny personlighet hand om miss Baeuchamp. Den kallade sig "Sally" och påstod sig ingenting ha att göra med hennes ursprungliga, splittrade jag.

"Sally" påstod nämligen att hon alltid existerat i miss Beauchamps psyke, men att hon hindrats från att ta överhanden genom miss Beauchamps starka personlighet. Sedan denna splittrats genom en svår nervchock fick "Sally" möjligheten att göra sig gällande och framträda för andra genom flickans kropp. "Sally" var medveten om hela sin bärarinnas förra personlighet, hennes minne och till och med hennes drömmar, men hon påstod ihärdigt att hon hade sitt eget särskilda jag. Till slut återställdes emellertid miss Beauchamps splittrade personlighet och "Sally" tvingades åter rymma fältet.

Fallet gjordes till föremål för ingående undersökning, men ingen av de framstående forskare, som deltog däri, fann något tecken på bedrägeri. Den berömda psykologen William McDougall, som då var vid Harvarduniversitetet, skrev en avhandling därom. Omkring 1910 förlorade emellertid forskarna intresset för fallet, huvudsakligen därför att vetenskapen hade uttömt sina förklaringsmöjligheter.

Utländska Tidskrifter

OMNI (amerikansk – månad)

Tidskrift som genom vetenskapliga artiklar samt noveller tror och spår om framtiden.

POPULAR SCIENCE (amerikansk – månad)

Senaste framsteg på bilarnas, radions, TV:ns, flygningens, vetenskapens och mekanikens områden skildras i varje nummer. Specialbilagor med bildnyheter om vetenskap, hemreparationer, bilvård, fotografering, radio och elektronik.

PSYCHOLOGY TODAY (amerikansk – månad)

Tidskrift om psykologi med artiklar både för lekmannen och för yrkesfolk, forskare och vetenskapsmän.

SCIENTIFIC AMERICAN (amerikansk – månad)

Täcker alla vetenskapliga områden. Artiklarna skrivna av framstående vetenskapsmän och högklassigt illustrerade.

PRACTICAL WIRELESS (engelsk – månad)

Främst avsedd för den som själv bygger radioapparater, bandspelare, förstärkarenheter och blika komponenter till stereoanläggningar. Utförliga beskrivningar, ritningar och kopplingsscheman.

RADIO ELECTRONICS (amerikansk – månad)

En populär-teknisk tidskrift, som behandlar elektronik, TV, audio-hi-fi och radio. Den vänder sig till uppfinnare, tekniker, servicemän, ingenjörer, studenter och hi-fi-entusiaster. Rikt illustrerade artiklar om service, konstruktion, operation och nya uppfinningar på dessa områden, skrivna av kända amerikanska tekniker.

EVERYDAY ELECTRONICS (engelsk – månad)

Tidskrift som först och främst riktar sig till dem, som är nybörjare på "elektronik"-området. Utförliga och lättfattliga byggbeskrivningar och ritningar för den, som själv vill bygga enklare apparater.

FUNKSCHAU (tysk – varannan vecka)

Radiotidskrift för teknikern – amatören med särskild inriktning på service. Artiklar för kortvågs- och tonbandsamatörer förekommer regelbundet. Arbetsinstruktioner.

HI-FI NEWS (engelsk – månad)

Högklassig tidskrift för den som är intresserad av den senaste utvecklingen på stereo- och hi-fi-området. Utförliga presentationer och recensioner av nyutkomna grammfonskivor och kassetinspelningar.

HIGH FIDELITY (dansk – månad)

Innehåller till största delen presentationer av nyheter inom musikåtergivningens område samt dessutom recensioner av nyutkomna grammfonskivor och kassetinspelningar.

POPULAR ELECTRONICS (amerikansk – månad)

Tidskrift för hobby-elektroniker, studenter, uppfinnare. Kommer med praktiska, illustrerade artiklar om byggnad och sammansättning av hi-fi, radio, TV, kortvågssändare. Också senaste nyheter om radar och elektroniska datamaskiner samt arbetsmöjligheter på det elektroniska området.

PRACTICAL ELECTRONICS (engelsk – månad)

En tidskrift speciellt för den, som själv bygger radioapparater, bandspelare etc. Innehåller ritningar, kopplingsscheman, datatabeller och utförliga arbetsbeskrivningar.

PRACTICAL HI-FI (engelsk – månad)

Innehåller till stor del presentationer och tester av högtalare samt de senaste inspelningarna på skiva och kassetband av olika musiktyper.

FLIGHT INTERNATIONAL (engelsk – vecko)

Innehåller mest artiklar om privatflyget men behandlar även på några sidor rymdflyget och flygnyheter från hela världen.

FLUG-REVUE (tysk – månad)

Flygtrafik, flygteknik, flygsport, modellflyg, segelflyg, rymdfart. En tidskrift av internationellt format med tekniska bidrag från hela flyg- och rymdfärdsområdet. Mästerligt illustrerad.

FLYING (amerikansk – månad)

För alla flygintresserade. Kompletta, auktoritativa informationer om såväl civil- som militärflyg. Artiklar om senaste nyheterna på flygets område med särskild betoning på flygare och kunskap om luften.

INTERAVIA (schweizisk – månad)

Berättar i ord och bild på engelska om luft- och rymdfärdsindustri, tillbehörsindustri, lufttrafik, militärluft, elektronik osv. Forum för ledande fackmän från hela världen.

AEROPLANE MONTHLY (engelsk – månad)

Behandlar mest militära flygplan, rikligt illustrerad med plan från första världskriget fram till våra dagars överljudssnabba jetplan.

AIR INTERNATIONAL (engelsk – månad)

En tidskrift, som till stor del specialiserat sig på det militära flyget och dess historia. De mycket initierade artiklarna är illustrerade med ett förmåligt bildmaterial.

Science Fiction

STARLOG (amerikansk – 8 nr/år)

Presenterar science fiction från filmer och TV-serier.

Hos tidningsförsäljare med nedanstående märke kan ni köpa de här ovan nämnda tidskrifter. De är särskilt utvalda för att ni genom dem ska kunna finna uppgifter och material till ert UFO-intresse.

En kommitté är en grupp olämpliga, utsedda av de ovilliga för att göra det omöjliga.